

[Oluf Pedersen.]

men jeg tilføjer, at den er ganske nødvendig af Hensyn til den følgende Bestemmelse om Deltagelse af Panthaverne. Her foreslaas det, at der gives Skødehaverne en Lempelse paa $\frac{3}{10}$ i Renter og Afdrag. Denne Lempelse er ligesom ved Krigshartkornsskatten af 1848 foreslaaet ligelig, enten der er en lille eller stor Jordværdi. Bestemmelserne giver med andre Ord fuld Regresret for pantsat Ejendom over for den paalignede Afgift. Skylder en Mand det hele, kommer han praktisk talt intet til at betale selv, ejer han det halve, kommer han til at betale Halvdelen af de 30 pCt., og er han gældfri, faar han ingen Lempelse, men en Formue-nedgang paa 30 pCt.

Man kan mene, at det er billigt sluppet, men det er tilstrækkeligt for at komme uden om fremtidig Uret, hvilket alene er Lovens Formaal. Hvad Teknikken angaar, henviser jeg til Lovforslaget og de udførlige Bemærkninger. Dets Gennemførelse vil stille store Krav til Finansministeren, dog ikke større, end at jeg tror, den nuværende Finansminister kan opfylde dem.

Medens Lovforslaget saaledes ikke er væsentligt ændret med Hensyn til Grundskyld, Rentelettelse og Formueafgift, er der Ændringer i Skattelettelse og Gældsafvikling. Bibeholdt er Ophævelse af den nuværende Grundskyld og Nedsættelse af Ejendomsskylden, ligesom alle Nybygninger fritages. Kaffe- og Sukkerskat foreslaas ophævet. Ligeledes foreslaas der som tidligere det første Aar en 20 pCt.s Nedgang i Toldsatser, bortset fra Øl, Spiritus og Tobak. Her bør Danmark vise Verden Vejen frem. Bibeholdt er ogsaa Fritagelse for Statsindkomstskat af al Indkomst paa under 5 000 Kr. for Forsørger plus 1 000 Kr. pr. Barn, og for Formuer paa under 50 000 Kr. er der Fritagelse for Formueskat for Forsørgere. Desuden er den ekstraordinære Indkomstskat ophævet, og ny Skat skal undgaas, ligeledes den ekstraordinære Benzinskat.

Resultatet vil derefter være følgende: I Grundskyld $4\frac{1}{2}$ pCt. af 5 Milliarder Jordværdi i privat Besiddelse — det er 225 Mill. Kr. — og i Formueafgift ca. 100 Mill. Kr. Kommunerne faar Halvdelen af al Grundskyld, baade den, der opkræves nu, og den nye, der kommer, det vil sige ca.

70 Mill. Kr. mere til Lettelse af den kommunale Personbeskatning. Staten faar 155 Mill. Kr. mere i Grundskyld og 100 Mill. Kr. mere i Formueafgift. Herfra gaar den ophævede Kaffe- og Sukkerskat samt Toldnedsættelsen, ca. 60 Mill. Kr., og dertil kommer den høje Frigrænse for Indkomst og Formue, der giver en Nedsættelse paa ca. 35 Mill. Kr. Derefter bliver der for Staten 160 Mill. Kr. til Dækning af ekstraordinære Udgifter, idet der ikke foreslaas ekstraordinære Afdrag paa den offentlige Gæld under Krigen.

Nu har jeg nok set, at den højtærede Statsminister har bebudet en ekstra Udgift paa noget nær det dobbelte, men min Opfattelse er, for det første, at den forhøjede Frigrænse for Indkomst- og Formueskat samt Nedsættelsen i personlige kommunale Skatter foruden Ophævelsen af Kaffe- og Sukkerskat og Toldnedsættelsen giver en Prisnedgang, som modvirker Dyrtiden og de deraf følgende ekstraordinære Udgifter, for det andet, at den Lettelse i Byrder paa Arbejde og Forbrug samt den frie Adgang til Jord, som jeg personlig lægger megen Vægt paa, modvirker Arbejdsløsheden, og for det tredje, at der kan spares store Beløb i den offentlige Husholdning, naar man sætter Bom for den offentlige Ødselhed.

Derfor mener jeg, at de 160 Mill. Kr. til Dækning af de ekstraordinære Udgifter er fuldt tilstrækkelige til, at ny offentlig Gældsstiftelse kan undgaas. Lovforslaget vil derfor hindre det truende Sammenbrud af den offentlige Økonomi og hindre baade nye Skatter og Gældsstiftelse. Naar de ekstraordinære Udgifter ophører, vil disse Midler fortsat flyde og saa give Midler til Afvikling af den offentlige Gæld og alle Skatter. Lovforslaget løser saaledes de aktuelle Vanskeligheder, men det giver en Løsning, der er Perspektiv i, en lykkelig Udgang af Tidens Vanskeligheder. Det hele er baade naturligt og ligetil, idet de samfundsskabte Jordværdier inddrages til Dækning af fælles Udgifter. Hvorfor skal dog det offentlige fortsat tage af Arbejde og Forbrug, naar det selv skaber Værdier til Dækning af sine Udgifter!

Jeg har til Slut den Henstilling til Regering og Rigsdag: Tag disse Problemer op til en saglig og fordomsfri Drøftelse. Maatte dette Tings Ledelse formaa Regeringen til